

Hartstochtelijk falen toneel

Railgourmet/Plenty Coups & Sitting Bull

LOEK ZONNEVELD

Toneelpersonages zijn ook maar stumperds die een podium op worden geflikkerd om daar hun grammen geluk te zoeken en hun kilo's ellende te torsen. Het eerste personage in Railgourmet, de nieuwste voorstelling van Wunderbaum, betreedt beschroomd het kleine toneel, een houten doosje van Maarten van Otterdijk. Achter haar strekt zich een kansloze wereld uit, het gratis bewegend lichtspel van een genadeloze stad. De kelderarbeid die ze verricht biedt weinig hoop: zij verpakt instant-voedsel voor treinreizigers op lange afstanden. Om de tijd te verstuiven schrijft ze brieven aan haar collega's, brieven die ze waarschijnlijk nooit verstuurt, brieven vol spreuken uit succesagenda's en spiritueel fijnstof van de door haar bewonderde Schopenhauer, brieven met gewatteerde hersenkronkels als 'het zou zo fijn zijn om u te zijn'. Gelukkig is er een muzikant die haar speels en ontroerend bijstaat. En er is een journalist die haar verhaal wil optekenen. Maar dan wel onder de titel 'Geluk op de werkvloer'. Bedacht door een vastgelopen scribent, die gevangen zit een uitzichtloos huwelijk met een europarlementariër, die uit louter ambitie weerhaakjes op haar ellebogen heeft geschroefd. Zij op haar beurt dagdroomt over een lange vrijpartij in de nachtexpres tussen Brussel en Straatsburg. Vice versa.

Waarmee we terug zijn bij de titel, Railgourmet. Een mooi dramatisch miniatuur. Met Wine Dierickx en haar geestige wedstrijd met musicus Jens Bouterie. Met Walter Barten en een hakhard geschreven gsm-oorlog tussen hem en toneel-ega Maartje Remmers, over wat voor soort trouw je verwacht, over welke kleur parket je zoekt, over hoe het met de kinderen moet en over wat een overambitieuze politica en een gemankeerde schrijver in vredesnaam bij elkaar te zoeken hebben. Echt mooi, intiem, tikje pesterig-romantisch wordt het als voornoemde vinnige dame in de virtuele armen belandt van de dromerige treinmachinist van Matijs Jansen, die van hot naar her naar Nergenshuizen reist en tussen de rails altijd feilloos de weg kent. De mooie tekst is overigens van Annelies Verbeke.

Waar de twee mannetjes die Kuno Bakker en Jorn Heijdenrijk uit Plenty Coups & Sitting Bull (een nieuwe voorstelling van **Dood Paard** & Discordia) hun teksten vandaan hebben weet ik niet. De verzamelde werken van Zwarte Eland, de laatste ziener van de Oglala-Sioux boden geen uitkomst en de stukgelezen folianten van Karl May en vader Johannes & zoon Paulus Nowee heb ik uitgeleend aan schietgrage neefjes. De twee mannetjes moesten trouwens eerst uit de Eeuwige Jachtvelden op de speelvloer landen. En dat was nog een hele toer. Met die container ughe-ughe-bagage. En die vervaarlijke Jacobs ladder die voor ernstige schaafwonden aan het scrotum zorgt, en tientallen keren de volstrekt misplaatste uitroep 'oké!'. Ik las ergens dat de manipulaties van het duo werden aangeduid als 'slapstick', maar dat is een misverstand. Dit is niet louter komediantenbravoure, dit is ruim een half uur lang een in diepe ernst volvoerd hartstochtelijk falen van het begrip 'zachte landing'. Eenmaal aangekomen improviseerden Bakker en Heijdenrijk een heroïsch stripverhaal bij elkaar met een zo hoog jongensboekgehalte dat enkele toeschouwers gedesillusioneerd de zaal verlieten, daarbij door het duo overigens hartelijk uitgeleide gedaan. Jammer voor die weglopers trouwens, want eenmaal ingedaald, bereikte de pief-paf-poef-vertelling een hoog niveau van melancholica, heimwee naar verloren landschappen en dampend jeugdzwet. Ik ben derhalve in die twee uur erg van die rare mannetjes gaan houden.

Railgourmet van Wunderbaum, t/m 27 maart in Monty Antwerpen, 30 maart t/m 3 april in Frascati Amsterdam, 26 mei in Theater De Veste Delft. www.wunderbaum.nl, 010-4045262.

Plenty Coups & Sitting Bull van Dood Paard/Discordia, t/m 10 april in Haarlem, Groningen, Rotterdam, Antwerpen, Breda, Almere, Utrecht, Brugge. www.doodpaard.nl, 020-4214990